

Cafe Tesknota (2005)

Written by bluelover

Thursday, 13 March 2014 16:51 -

Cafe Tęsknota (2005)

1. Cafe tęsknota dzień po dniu
2. Miłość to kaktus na dłoni
3. Odpowiedź milczenie
4. Mistella
5. Jak anioł i róża
6. Nocne wody
7. Pocałunek herbaciany
8. Mój smutek
9. Na wieki
10. Gradiolla
11. Tango kryminalny sen
12. Najpiękniejszy
13. Zapachy lata
14. Ocy węża
15. Salamandra
16. Hiacyntowa bezsenność
17. Les Dance
18. Cafe tęsknota dzień po dniu (repryza)

Płyta "Cafe Tęsknota" zawiera 18 piosenek autorstwa Andrzeja Perkmana i Witka Łukaszewskiego do słów Sebastiana Skalskiego, a stanowi zapis spektaklu pod tym samym tytułem, który swą premierę miał w maju 2004 roku podczas 25. Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu, w ramach "Sceny Inicjatyw Artystycznych". "Cafe Tęsknota" ("Cafe Extrato") to miejsce jedyne w swoim rodzaju - madrycka kawiarnia odwiedzana przez trzy kobiety (Chodakowska, Dałkowska, Ślizowska), które przez piosenki opowiadają o życiu, miłości, samotności. Rolę komentatora odgrywa mężczyzna - Marcin Przybylski (Grand Prix PPA 2001), zaś galerię tych postaci uzupełnia pomysłodawca projektu - Sebastian Skalski, wcielający się w ekscentryczną barmankę Rossittę Perez. Jako drag queen (to właśnie jego wizerunek widnieje na okładce płyty) wyznacza konwencję, której podporządkowane są wszystkie elementy spektaklu: słowo, muzyka, scenografia, kostiumy. Albowiem inspiracją dla tego słowno-muzycznego projektu była twórczość Pedra Almodovara. Stąd operowanie hiperbolą jako dominantą stylistyczną. Postaci opowiadają o wielkiej miłości, wielkiej tęsknocie i wielkim cierpieniu w silnie ekspresywny sposób, co przypomina kreacje aktorskie z filmów hiszpańskiego reżysera. Podobnie oprawa plastyczna spektaklu, o jakiej wyobrażenia dają zdjęcia zamieszczone w książeczce, przywodzi na myśl obrazy stworzone przez Almodovara. Teksty piosenek są bardzo sensualne. Mnóstwo w nich kolorów ("błękitny wąż"), smaków ("słony deszcz", "herbaciane pocałunki", "słodkie wino"), dotyków (tęsknota parzy i boli). Pozornie przesadna metaforyka doskonale wpisuje się w hiszpański sztafaż - bardzo odpowiedni do wyrażenia silnych emocji targających postaciami. Można powiedzieć, że zachowano tu obowiązującą w antycznym teatrze zasadę decorum, czyli odpowiedniości treści i formy. W warstwie muzycznej również posłużono się stylizacją, czerpiąc z tradycji flamenco (stąd wysuwająca się na pierwszy plan gitara) lub tanga. Te pieśni wykonywane są przez artystów obdarzonych wrażliwością i wyczuciem. Niewątpliwie bryluje tu Anna Chodakowska.

Cafe Tesknota (2005)

Written by bluelover

Thursday, 13 March 2014 16:51 -

Jej dojrzałość i duże możliwości wokalne już wiele lat temu pozwoliły poznać ją jako znakomitą interpretatorkę poezji. "Oczy węża" zaśpiewane żarliwie, lekko chrapliwym, silnym głosem to utwór na długo pozostający w pamięci. Inny typ kobiety proponuje Ewa Dałkowska, opierając swoją kreację na leniwej kokieterii i przechodząc momentami w melorecytację. Jeszcze inaczej brzmi namiętność w czystym głosie Margity Ślizowskiej. Patronat duchowy Pedra Almodovara, a co za tym idzie pewne przerysowanie tak na poziomie tekstu, jak i interpretacji, stanowią zamierzony zabieg, który dał znakomity efekt. Daleko stąd do groteski czy karykatury. W moim odczuciu owa hiperbola, czyli pewne wyolbrzymienie, pozwala odbiorcy zachować potrzebny dystans. W przeciwnym razie ciężar tych utworów traktujących o bliskości, rozłące, spełnieniu bądź jego braku byłby nie do zniesienia. Do kogo adresowana jest ta płyta? Przytoczę słowa Skalskiego: "Cafe Tęsknotę dedykuję osobom, w sercach których jest tęsknota". Trudno o lepszą rekomendację. ---Paulina Pachulska, merlin.pl

download: [uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mediafire](#) [solidfiles](#) [mega](#) [filecloudio](#) [nornar](#) [ziddu](#)

[back](#)